

Somuncu Baba Hazretleri

Yıldırım Bâyezîd Hân, Niğbolu zaferinden sonra Bursa'da Ulu Câmîyi yaptırmaya başladı. Câmînin inşâsı sırasında, çalışan işçilerin ekmek ihtiyâcını Somuncu Baba temin etti. Câmînin yapılması bittikten sonra, bir Cumâ günü açılış merâsimi yapılacağı ilân edildi. O gün başta Pâdişâh Yıldırım Bâyezîd Hân, dâmâdı büyük âlim ve velî Seyyid Emîr Sultan, Molla Fenârî hazretleri, ulemâdan pekçok kimse ve Bursalılar Ulu Câmîyi doldurdular. Yıldırım Bâyezîd Hân, câmînin açılış hutbesini okumak üzere Emîr Sultan'a vazîfe verdiğinde, Emîr Sultan; "Sultânım! Zamânın büyük âlimi burada iken, bizim hutbe okumamız uygun değildir. Bu câmî-i şerîfin açılış hutbesini okumaya lââyık zât şu kimsedir." diyerek, Somuncu Baba'yı gösterdi. "Şöhret âfettir." hadîs-i şerîfini bildiği için, bundan titizlikle kaçınan Somuncu Baba, Pâdişâhın emri üzerine minbere doğru yürüdü. Emîr Sultan'ın yanına gelince; "Ey Emîr'im, niçin böyle yapıp beni ele verdiniz?" dedi. O da; "Senden ileride bir kimse göremediğim için öyle yaptım." cevâbını verdi. Cemâat hayret ederek bu konuşmaları dinliyor, Somuncu Baba'nın hutbesini merakla bekliyordu. Minbere çıkan Somuncu Baba, öyle bir hutbe irâd etti ki, o zamâna kadar Bursalılar öyle bir hutbeyi hiç işitmemişlerdi. Bursalılar, bundan sonra Somuncu Baba'nın büyüklüğünü anladılar. Somuncu Baba, hutbede; "Bâzı âlimlerin, Fâtîha-i şerîfenin tefsîrinde müşkilâtı, anlayamadığı kısımlar vardır. Onun için bu sûrenin tefsîrini yapalım." buyurarak, Fâtîha sûresinin, yirmi ana ilim üzerine yedi türlü tefsîrini yaptı. Nice hikmetli sözler beyân eyledi. Herkes hayretinden şaşırıp kaldı. Başta Molla Fenârî hazretleri; "Somuncu Baba, önce bizim Fâtîha sûresinin tefsîrindeki müşkilimizi kerâmet göstererek halletti. Onun büyüklüğüne, bu yedi çeşit tefsîr, âdil bir şâhiddir. Fâtîha'nın ilk tefsîrini cemâatin hepsi anladı. İkinci tefsîrini bir kısmı anladı, üçüncü tefsîri anlayanlar çok az idi. Dördüncü ve sonrakileri anlayanlar içimizde yok idi." demekten kendini alamadı. Cumâ namazından sonra bütün cemâat, Somuncu Baba'nın elini öpmek, duâsını almak istedi. Cemâatin bu arzusunu kıramayan Somuncu Baba hazretleri, kapıda durdu. Ulu Câmînin üç kapısından çıkan herkes; "Ben Somuncu Baba'nın elini öpmekle şereflendim." diyordu. Somuncu Baba, yine kerâmet göstererek, Allahü teâlânın izniyle her üç kapıda da aynı ânda bulunarak cemâate elini öptürmüştü.

Somuncu Baba, durumunun anlaşılması üzerine; "Sırrımız fâş olup, herkes tarafından anlaşıldı." diyerek, Bursa'dan gitmek istedi. Bir sabah erkenden, Gavas Paşa Medresesinden birkaç talebeyi yanına alarak yola çıktı. Somuncu Baba'nın Bursa'yı terketmekte olduğunu işiten Molla Fenârî, koşarak bir çınarın yanında arkasından yetişti. Gitmeyip Bursa'da kalması için çok yalvardı, ricâlarda bulundu. Fakat kabûl ettiremedi. Sonunda, Bursalılara duâ etmesini istedi. Somuncu Baba, bu çınarın yanında Bursa'ya yönünü dönerek, feyizli, bereketli bir şehir olması ve yeşil olarak kalması için duâ etti ve vedâlaşarak ayrıldılar. Bursa'da bu çınarın bulunduğu bölgeye "Duâ çınarı" denildi.

Kaynak: Evliyalar Ansiklopedisi